

ESTAT PASSAT Y ACTUAL DELS BOSCOS DE CATALUNYA

Es Catalunya terra de montanyes, fragoses y aspres com les de les valls d' Aran y Andorra, hermoses per sa poesia, com el Canigó y el blanch Montseny y per sa forma capritjosa, com Montserrat: es terra de valls y aubagas y prats riquíssims, mes per el caracter trevallador del catalá, que per la fertilitat del terrer. Si particularisessim, veuríem com la provincia de Girona está atravessada per la *cordillera* formada per els Pirineus desde 'l Cap Cerbere fins á Tosses, aquesta faixa pirinenca forma els colls de Banyuls, Neulus, Portus, dirigintse al Sur cap á Mayans y formen en aquest lloch, dos ramals, l' un que limita la regió de Barcelona y la de Lleyda anomenada serra Cadi y l' altre ramal que la limita de Barcelona, quines derivacions son les serres y montanyes de Sant Hilari, Rocacorva, Costa Roja, Gabarrás y altres. Encara que 'n aquesta provincia de Girona, s' hagin pelat moltes montanyes, s' hi troven inmensos boscos que 'ns mostran la gran riquesa forestal de que han disfrutat sos habitants, particularment les suredes hi son en gran nombre, creant la industria tapera d' allí; quins suros, de molt bona qualitat, son universalment coneguts, lo que ha sigut y es la principal riquesa de la provincia.

A la provincia de Lleyda veuríam que 's trova partida per una *cordillera* també dita Pirinenca, de quins estreps surten en totes direccions creuhant la provincia de colls y serres, per lo que 's considera Lleyda la mes accidentada de Catalunya. La Serra del Cadí enllassa ab les de Font y de Pendís y per mes avall ab les de Gonsol, Mont-Cambriels que constitueixen la faixa divisoria de Tremp, Seu d' Urgell del de Solsona. També d' aquets estreps pirinenchs naixen les serres de Bonmurt y Claramunt al N. y les de Compte y Canya al S. dels ramals de Coll de Hesol y mes avall de la provincia les cordilleres de Prades y de la Lluna.

Si de la provincia de Tarragona se tracta, veurém les montanyes de Sant Miquel, Montagut, Rojals y la Serra del Tallat totes ramificacions de la *cordillera* de Prades, com també la serra de la Llana, Galligans, Puigcerver, la Mola, coll de Balaguer y Monsat. A aquesta cordillera s' hi afegeix una branca de la Ibérica, qu' entra en la provincia per el partit de Gandesa y que formen les montanyes de Arnés Florta, serra de Caball y de Fatarella.

Y per fi en la nostra de Barcelona, al N. diferents estreps de la *cordillera* pirinenca com el coll de Font, serra de Nou, coll de Tosses, sent rams ó branques d'